

Британска влада је одбила да издвоји средства за спас историјског туроператера „Томас Кук“ и 9.000 радних места, али зато одбија да искључи могућност (далеко скупље) војне интервенције у Ирану, пише угледни британски колумниста Нил Кларк.

Британска влада је у истом дану донела две веома различите одлуке. Премијер Борис Џонсон потписао је смртну пресуду најстаријем туроператеру на свету, компанији „Томас Кук“, одбивши да у њега уложи 150 милиона фунти. Рекао је да би то улагање створило „морални ризик“ у случају да се и друге компаније суоче са финансијским тешкоћама.

Затим је, летећи за Њујорк на заседање Генералне скупштине УН, исти тај Борис Џонсон одбио да одбаци могућност за британску војну интервенцију на Иран, доводећи је у везу са нападом на саудијска нафтна постројења, за који каже да је „са високим степеном вероватноће“ изведен управо од Ирана.

„Јасно да ћемо, ако нас Саудијци или Американци буду замолили, размотрити начин на који бисмо били корисни“, рекао је Џонсон.

Колико би коштала интервенција господине премијеру?

Свакако, иако се ради ове традиционалне мисли, схватимо да циљ британске владе